

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Bender (judecător S. Vrabii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bender (judecători A. Parpalac, I. Guzun, Sv. Leu)

Dosarul nr.2ra-1777/14

Î N C H E I E R E

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Maxim Belinski în interesele lui Vitalie Cociorva,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatol Cociorva și Valeriu Cociorva împotriva lui Vitalie Cociorva cu privire la declararea nulității contractului de donație, includerea imobilului în patrimoniul succesoral și partajarea bunului imobil pe cote-părți între moștenitorii legali,

împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 30 ianuarie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Anatol Cociorva, casată integral hotărîrea Judecătoria Bender din 07 iunie 2013 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost admisă.

c o n s t a t ă

La 21 august 2012 Anatol Cociorva și Valeriu Cociorva au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Cociorva cu privire la partajarea bunului imobil pe cote-părți între moștenitorii legali.

În motivarea acțiunii Anatol Cociorva și Valeriu Cociorva au indicat că la 14 februarie 2012 a decedat tatăl Alexandru Cociorva.

Au mai menționat că Alexandru Cociorva a fost proprietarul a mai multor bunuri imobile, dintre care apartamentul cu 3 odăi, garaj, șura, beci, situate în orașul Tiraspol, str. Lenina 34 ap. 3, în care la momentul de față locuiește fratele Vitalie Cociorva, precum și.

Anatol Cociorva și Valeriu Cociorva consideră că bunurile în cauză urmează a fi partajate între frați.

Solicită partajarea în trei părți egale a apartamentului cu 3 odăi situat în orașul Tiraspol, str. Lenina 34 ap. 3.

Ulterior, la 15 martie 2013 Anatol Cociorva și Valeriu Cociorva au depus cerere de completare și concretizare a cerințelor.

În motivarea cererii au menționat că în luna august 2012 au aflat despre faptul că

apartamentul în litigiu a fost donat fratelui Vitalie Cociorva de către tatăl Alexandru Cociorva la 01 iunie 2004.

Consideră că contractul de donație a fost încheiat cu încălcarea legislației în vigoare și care urmează a fi declarat nul.

Astfel, au menționat că notarul nu a fost investit cu funcție de notar de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, astfel toate actele notariale efectuate de către acesta sunt lovite de nulitate.

De asemenea, au invocat că Alexandru Cociorva, începînd cu 23 ianuarie 1997 deținea buletin de identitate al Republicii Moldova, astfel încît pașaportul său de tip sovietic și-a pierdut valabilitatea. Deci, consideră că actul autentificat de un notar ilegal și încheiat în baza unui act de identitate nevalabil, este lovit de nulitate.

Totodată au menționat că Valeriu Cociorva a renunțat la moștenire în folosul lui Anatol Cociorva.

Anatol Cociorva și Valeriu Cociorva solicită declararea nulității contractului de donație din 01 iunie 2004 a apartamentului nr. 3 din str. Lenina 34 orașul Tiraspol, încheiat între Alexandru Cociorva și Vitalie Cociorva, autentificat de notarul Evghenia Evstigneeva, includerea apartamentului nr. 3 din str. Lenina 34 orașul Tiraspol în cadrul patrimoniului succesoral rămas după decesul lui Alexandru Cociorva și atribuirea moștenitorilor legali Vitalie Cociorva și Anatol Cociorva în proprietate pe cot-părți a bunului imobil și anume a apartamentului nr. 3 din str. Lenina 34 orașul Tiraspol în următoarele proporții: 1/3 cotă-parte lui Vitalie Cociorva și 2/3 cotă-parte lui Anatol Cociorva.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bender din 07 iunie 2013, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 30 ianuarie 2014, a fost admis apelul declarat de către Anatol Cociorva, casată integral hotărîrea Judecătoriei Bender din 07 iunie 2013 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost admisă. A fost declarat nul contractul de donație nr. 1/7-3708 din 01 iunie 2004 a apartamentului nr. 3 din str. Lenina 34 orașul Tiraspol, încheiat între Alexandru Cociorva și Vitalie Cociorva, autentificat de către notarul Evghenia Evstigneeva. Apartamentul nr. 3 din str. Lenina 34 orașul Tiraspol a fost inclus în cadrul patrimoniului succesoral rămas după decesul lui Alexandru Cociorva și atribuit moștenitorilor legali Vitalie Cociorva și Anatol Cociorva în proprietate pe cote-părți a bunului imobil – apartamentul nr. 3 din str. Lenina 34 orașul Tiraspol în următoarele proporții: 1/3 cotă-parte lui Vitalie Cociorva, 2/3 cotă-parte lui Anatol Cociorva.

La 04 aprilie 2014 avocatul Maxim Belinschi a depus în interesele lui Vitalie Cociorva cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului casarea hotărîrii primei instanțe și deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Avocatul Maxim Belinschi, în motivarea recursului a menționat că intimații nu au probat faptul că apartamentul în litigiu ar fi aparținut cu drept de proprietate lui Alexandru Cociorva și ulterior ar fi aparținut cu drept de proprietate lui Vitalie Cociorva. Consideră că odată ce contractul de donație contestat a fost recunoscut nul din motiv că a fost întocmit și autentificat de un notar „illegal” transnistrean, care nu este autorizat să presteze servicii de notariat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, același standard urmează a fi aplicat și în cazul privatizării și obținerii

dreptului de proprietate asupra apartamentului menționat în conformitate cu prevederile „legislației transnistrene”, o legislație inexistentă, a unui stat nerecunoscut. Astfel, invocă că în cazul în care Alexandru Cociorva a obținut în proprietate apartamentul menționat conform legislației transnistrene, conform legislației Republicii Moldova acest apartament nu i-a aparținut cu drept de proprietate lui Alexandru Cociorva, respectiv acest apartament nu putea fi inclus în activul succesoral rămas după decesul lui Alexandru Cociorva și respectiv nu poate fi partajat în cote-părți. De asemenea, a menționat că înscrisurile prezentate instanței de judecată și anume pașaportul tehnic al apartamentului, contractul de donație și adeverința privind înregistrarea de stat a dreptului de proprietate, sunt înscrisuri eliberate de autorități transnistrene, neconstituționale și respectiv nu pot servi drept probe, iar instanțele nu sunt în drept să le ia în considerație la soluționarea cauzei. Cît privește argumentul intimaților precum că la încheierea contractului de donație Alexandru Cociorva a folosit un pașaport nevalabil, de tip sovietic, această afirmație nu urmează să conducă la admiterea cerințelor, deoarece acest argument ar fi valabil pentru un contract autentificat de un notar care dispune de licența Ministerului Justiției de pe teritoriul Republicii Moldova controlat de autoritățile constituționale, pe cînd în speța în cauză se contestă un contract autentificat de un notar ce nu dispune de licența Ministerului Justiției, contract perfectat și autentificat de un notar pe teritoriul Republicii Moldova ce nu este controlat de autoritățile constituționale ale Republicii Moldova.

Prin referința depusă, Anatol Cociorva a solicitat declararea inadmisibilității recursului depus de Vitalie Cociorva. De asemenea, a menționat că instanța judecătorească nu este în drept să se înlăture de la examinarea cazurilor (în conformitate cu legislația în vigoare), expunerea și adoptarea unor hotărîri pe marginea raporturilor juridice care vizează actele juridice sau bunurile aflate pe malul stîng al Nistrului, ignorînd expres Constituția Republicii Moldova și exceptînd, nemotivat, de la controlul judiciar, raporturile (actele juridice) menționate. Astfel, consideră că orice act juridic „autentificat” de un notar ilegal, încheiat în baza unui act de identitate nevalabil, este supus controlului judiciar al instanțelor judecătorești autohtone, urmînd a fi declarat nul.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432

alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Maxim Belinschi în interesele lui Vitalie Cociorva, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurenților de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Maxim Belinschi în interesele lui Vitalie Cociorva ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către avocatul Maxim Belinschi în interesele lui Vitalie Cociorva se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari